

ČASOPIS O ŽIVLJENJU V DOMU
LETNIK 11
DECEMBER - 2019

LE ENO JE POTREBNO

Štiri sveče - zgodba o štirih adventnih svečah

Prvi sveči je bilo ime MIR. Rekla je: »Ob vseh grozotah, nehvaležnosti in prepirih nima več smisla, da gorim. Nihče me ne upošteva.« In je ugasnila.

Druga sveča, ki ji je bilo ime LJUBEZEN, je prikimala prvi in dodala: »Iz mene se vsi norčujejo in me zlorablajo. Tudi moja svetloba je neučinkovita.« In je ugasnila.

Tretja sveča z imenom VERA je pristavila: »Z menoj ni nič drugače. Govorim o bratstvu, pa se v mojem imenu začenejo vojne. Ljudje se ne zmenijo več za Boga.« In tudi ona je ugasnila.

Četrta sveča pa je zasvetila močneje in spregovorila: »Ne tako! Ne tako! Dokler svetim jaz, še ni nastopil čas teme! Nagnite se k meni, sprejmite mojo svetlobo in jo podarite ljudem.« Tej sveči je bilo ime UPANJE.

V adventnem času že žarijo »majhne« luči upanja kot simboli upanja v temi. Sveče na adventnem vencu, adventne pesmi, adventne svete maše nam pomagajo doživeti advent kot čas upanja in pričakovanja. S štirimi adventnimi nedeljami se vedno bolj približujemo praznovanju božiča. So kot vrata, ki se odpirajo po vrstnem redu. Ti štirje tedni pred božičem so priložnost za pripravo na Gospodov prihod z upanjem in kesanjem, kot to kaže liturgična vijolična barva ... Vse to nas privede do praznovanja božiča, ki ni samo spomin na Kristusovo rojstvo, ampak je Božja milost, da se bo lahko v nas rodil Božji Sin. Ali veruješ, da se to zgodi?

(vir: <http://nadskofija-ljubljana.si/pastorala/gradiva/>)

Amicus Dei

Sveti Nikolaj (MIKLAVŽ)

Je eden najbolj priljubljenih svetnikov, ki ga pričakujejo otroci. Svetnik je škof, ki se mu ne zapirajo nobena vrata. Ne »Božiček« ne »dedek Mraz« ga nista izpodrinila pri ljudstvu, ki je ohranilo ljubezen do tega svetnika. Vedno in povsod je prijazen pomočnik, ki ne odreče pomoči nikomur v stiski. Ime pomeni zmaga ljudstva. Veliko premoženje, ki ga je podedoval, je Nikolaj razdelil med reveže. Bil je usmiljen in dobrotljiv. Na Slovenskem mu je od vseh svetnikov posvečenih največ cerkva, blizu 200.

Zato otroci radi pišejo sv. Miklavžu in ga prosijo, kaj naj jim prinese. Pisma odlagajo na okensko polico, da jih sv. Miklavž ponoči lahko odnese.

Ker ima te dni ogromno dela, je pisal letos tudi meni, župniku v Dol. Logatcu.

Prosi me, naj povem otrokom, kako naj mu pomagajo in ga posnemajo. Bodite tudi vi Miklavž. Radi ubogajte in pomagajte doma pri delu, pa tudi med otroki v šoli bodite dobri in prijazni. Radi se pogovarjajte med seboj, saj danes mnogi govorijo samo po telefonu in so zato osamljeni. Dragi otroci, bodite prijazni in radi pomagajte ljudem v potrebi in stiski, tako boste tudi sami najbolj veseli. Jaz, Miklav, sem bil radodaren in dobrotljiv. Svoje imetje sem delil med reveže. Če me boste v tem posnemali, boste tudi vi veseli in srečni.

Radi molite za tiste, ki ne molijo ali ne znajo moliti. Naj vas moj zgled uči, da boste najbolj srečni, kadar boste dobroto delili s svojimi bližnjimi. Koliko žalostnih in osamljenih boste razveselili in osrečili. Posnemajte me!

Biti Miklavž pomeni prav to! Kar z veseljem in dobroto delite z drugimi, vas bo najbolj bogatilo in osrečevalo. To vam želim!

Vaš dobri in prijazni Miklavž

*Sveti Miklavž nam darove deli,
tudi mi obdarujmo druge ljudi.*

Dragi prijatelji!

Sveti Miklavž pravi: »Če bi vsak delil, kar ima, bi vsi imeli dovolj!«

Radi bi, da bi si vzeli nekaj časa in ga podelili z drugimi.

Tako bomo vsi imeli dovolj
veselja, smeha in lepih spominov na skupna druženja.

Zato vas vabimo na ČAJANKO, ki bo
v **PETEK, 6. 12. 2019, ob 15. uri** v Jožefovi dvorani.

Za vas pripravljamo tudi kratek program in obisk Miklavževe družčine.

SVETNIKI – BOŽJI PRIJATELJI

Sv. Janez od Križa (1542–1591)

God: 14. december

Trpljenje je izvir notranje luči. Trpljenje prinaša veliko spoznanje, Božje razsvetljenje in duhovno uteho. To je osnovno načelo sv. Janeza od Križa, najglobljega mističnega teologa novejšega časa, ki ga je Cerkev leta 1926 upravičeno počastila z naslovom cerkvenega učitelja. Trpljenje je okusil že v otroštvu. Rodil se je 24. junija 1542 v mestecu Fontiveros v španski pokrajini Kastiliji. Ko mu je bilo dve leti, je umrl oče in družina se je srečala z revščino. Mlada vdova se je svojim trem otrokom posvetila z vso ljubeznijo. Želela je, da bi se Janez naučil kakšne obrti in bi tako pomagal družini, toda nikjer se ni obnesel. Izkazal pa se je kot bolniški strežnik v zasebni bolnišnici. V bolnikih, ki jim je stregel, je videl Kristusa samega. Gospodar mu je omogočil študij, da bi kot bolniški kaplan podpiral svoje domače. Janez pa se je odločil za karmeličanski red, ker je čutil, da se mora ves posvetiti molitvi in kontemplaciji. Leta 1567 je bil posvečen v duhovnika. Motilo ga je, da se je v strogi karmeličanski red vtihotapil posvetni duh. Že je hotel oditi h kartuzijanom, ko je doživel odločilno srečanje: v samostan, kjer je živel, je prišla karmeličanska redovnica Terezija, ki je začela prenovo ženskega karmeličanskega reda po prvotnih pravilih. Janez je takoj

spoznal, da ima opraviti z veliko dušo, Terezija pa je v mladem redovniku videla velikana Božje ljubezni in začutila, da je zato on poklican, da prenovi moški karmeličanski red. Prenova se je začela v majhnem samostanu Durvela. Tja je konec novembra 1568 prišel Janez s skupino redovnikov, ki so si želeli poglobljenega duhovnega in redovnega življenja. Začela se je reforma bosonogih karmeličanov, ki so zaživeli v duhu prvotnih pravil svojega reda. Oblekli so preprosto obleko in sprejeli novo redovno ime. Janez si je izbral ime Janez od Križa, ker je hotel biti kar najbolj podoben Križanemu. Kmalu so zrasli novi reformirani samostani. Duša preнове je bil Janez od Križa, ki je postal tudi ravnatelj prve šole bosonogih karmeličanov.

Po zgledu mladih redovnikov, ki so prišli iz Janezove šole, je vedno več redovnikov vstopalo v nove, stroge samostane. To je vzbudilo nemir pri tistih, ki so živeli po prejšnjih, olajšanih pravilih. Vznemirjenost je prerasla v sovraštvo in tarča je bil Janez, ki so ga vrgli v umazano samostansko ječo v Toledu, kjer je devet mesecev trpel poniževanje, žalitve in mučenje. Zunanjemu trpljenju se je pridružilo še strašno notranje trpljenje. To je izpovedal v pesnitvi Temna noč duše. Vendar je pri vsem trpljenju ohranil notranji mir. Uspelo mu je zbežati iz ječe. Medtem ko je bil v ječi, so pristaši reforme zmagali. Papež Gregor XIII. je leta 1580 potrdil posebno redovno provinco bosonogih karmeličanov (diskalceatov). Janez se je ves posvetil duhovni prenovi in poglobitvi redovnega življenja. Bil je začetnik in duša reforme, nikdar pa ni postal vrhovni predstojnik bosonogih karmeličanov. Bil je odličen učitelj duhovnosti in na željo študentov in profesorjev naj predavanja zapiše, se je odločil za izpoved Vzpon na goro Karmel, v kateri razlaga, kako se mora duša osvoboditi vsake navezanosti na stvari, da se more neovirano združiti z Bogom (imamo jo v slovenskem prevodu kot tudi Temno noč, Duhovno pesem in Živi plamen ljubezni). Zadnje mesece svojega življenja je preživel v samostanu, kjer je bil predstojnik do njega zelo surov, on pa je s trpljenjem in z molitvijo vnašal v samostansko življenje mir in ljubezen. Na smrtni postelji je še enkrat objel in poljubil križ in z njim v roki umrl, star 49 let. V večni dan je vstopil v noči od 13. na 14. december 1591. Za svetnika je bil razglašen leta 1726.

Pripravila Marica

Letos nas je Miklavževa košara čakala v 5. nadstropju v Lazarju. Vanjo smo odlagali pisma sv. Miklavžu. Vsak od nas je na bel list papirja napisal svoje želje, občutke, misli.

STANOVALCI

- Spet je leto naokrog in spet je tu dan, ki smo ga vsi veseli, posebno otroci in starejši. To je tvoj dan, Miklavž. Radi te za kaj prosimo. Nimam večjih želja. Prosila bi te pa, da poprosiš zame Boga, nebeškega očeta, za moje zdravje. Hvala ti. *Karolina Medvešček*
- Miklavž, meni prinesi zdravje pa kakšno rožico za v mojo sobo. *Marica Rupnik*
- Zame je zdravje glavno. To mi prinesi. Da bom vsaj še taka, kot sem sedaj. Pa kakšne bonbone. Mehke. *Pepca Maček*
- Prinesi mi en kozarček kave in nove zobe. *Vida Maček*
- Miklavž, prosim te za zdravje, da bi bili otroci pridni in zdravi, da bi se razumeli med seboj. No, pa da bi mi prinesel kakšen kofetek in kaj mehkega sadja pa tudi kaj sladkega. *Bernarda Toplak*
- Prosim, prinesi mi veliko zdravja in čokolado. *Justina Trček*
- Dragi sveti Miklavž. Vem, da si zelo mogočen in radodaren. Jaz Te prosim samo za boljše zdravje. Tega mi zadnje čase res primanjkuje. Prosim pa te za veliko stvar! Prosim, da bi dobili ljudje hrano, da ne bi umirali od lakote. In da bi bilo po svetu konec vojn. Da bi imeli ljudje topel dom in da bi bili skupaj z družino in ne bi živeli v stalnem strahu. Potem bi bilo zares lepo. To je želja *Rije Novak*.
- Prinesi mi kaj dobrega, čokolado in piškote. *Doma Peič*
- Sveti Miklavž. Lepo pozdravljen. Če moreš, mi prinesi malo zdravja in malo veselja. To mi pomeni vse. Hvala, ker se trudiš in srečno pot. *M. M.*

- Dragi Miklavž. Napolitanke, čokolado, koka kolo prinesi. *Zvonko Oblak*
 - Prinesi mi malo šnopčka, da mi ga bo dala Maruška. *Ludvik Habe*
 - Dragi sv. Miklavž. Tvojega godu se veselijo otroci in malo večji otroci. Le kako obvladaš to maso in vse razveseliš? Bog ti povrni za vse, pri Tebi ni nihče pozabljen. Ti presodi, kaj kdo bolj potrebuje; dobro besedo, darilce ... Še vedno si pravilno ravnal, kljub tvoji starosti. Lahko mi prineseš barvice ali zvezek ali kuli, kar boš imel na zalogi. *Tvoja stanovalka A. B.*
 - Prinesi mi kaj dobrega. Piškote in čokolade. *Angela Nagode*
 - Dragi Miklavž. Želim si zdravja. Zase in za moje drage. Dobro bi bilo, da se spomniš name s kavico, revijo ... *Majda Glad*
 - Dragi Miklavž. Če imaš kakšna poznanstva v LPP Ljubljana, bi te lepo prosil, če mi priskrbiš mini avtobus z napisom »posebna vožnja«. Z njim se bom popeljal v Ljubljano na obisk v stanovanje, kjer sem živel 50 let. Drugih želja nimam in jih odstopam tistim, ki jih imajo. Večina želja se mi je izpolnila, zato lahko rečem, da sem srečnež brez želja. *J. L.*
 - Prinesi mi kaj dobrega. *Ivanka Suhadolc*
 - Prinesi mi veliko veselja, Miklavž. *Tvoja Francka Trpin*
 - Prosim, da bi bil moj mož Tone bolj priden. Meni pa, prosim, prinesi kužka, tako kot si ga lani. Hvala. *Frančiška Avbelj*
 - Prinesi mi veliko zdravja in nekaj sladkega. *Mihaela Kopal*
 - Dragi sv. Miklavž. Na oddelku Lazar, v 4. in v 5. nadstropju, si močno želimo:
 - dve mali džezvi za kuhanje prave kave
 - dva mala lončka za kuhanje Ursi čaja, brusnic, žajblja ...
 - dve mali cedili za čaj
 - dva Arfa za pomivanje posode
 - dva Prila za pomivanje posode
 - dve gobici za pomivanje posode
 - dva paketa soli za pomivalni stroj
 - dva paketa kock za pomivalni stroj
- No, pa da ne bomo samo delali, nam, prosim, prinesi:
- kg prave kave

kg dobrih piškotov
kg bonbončkov

Dragi sv. Miklavž. Vemo, da smo napisali zelo veliko želja. A ker verjamemo vate, vemo, da nam boš tudi letos prisluhnil. Hvala ti stokrat.

Vedno tvoji Lazarčki

ZAPOSLENI IN OBISKOVALCI

- Letos te prosim za koš zdravja, potrpljenja in dobre volje. Pa kakšno kilo mi lahko odvzameš. *Sabina* (P. S. zelo rada imam čokolado z lešniki.)
- Prinesi mi dobro zdravje, počutje, dobro delovno mesto, uspeh. *Tvoja ...*
- Hellov, Miklavž. No ja, ne vem, kaj bi ti napisala. Ne želim si nič posebnega, a mogoče pa bi malo bar kave. Ko bom na bolniški in bom zjutraj pila kavo, se bom spomnila svojih sodelavk in stanovalcev. Pa LP, *Saša*
- Notranji mir, potrpljenje, več časa z družino. *Uslužbenka* 😊
- Prosim te lepo, prinesi odločbo za pokojnino. Hvala. 😊
- Dragi sv. Miklavž. Moja želja je zelo skromna. Želim si pogodbo za nedoločen čas. *Ivica*
- 13. plačo 😊
- Dragi Miklavž. Tudi letos sem bila pridna, no, se zgodi, da je bilo kakšen dan drugače. Želim si veliko zdravja, sreče, dobre volje in majhno čokolado, klobaso in kg kislega zelja. *Boža* 😊
- Sveti Miklavž. Tudi v prihodnje si želim delati z isto sodelavko. Hvala. *Petra G.*
- Dragi Miklavž. Leto je bilo dolgo in naporno, zato te prosim, da mi prineseš kakšne borovničke ali liker, da ga bomo vzele s seboj, ko se bomo odpravili na izlet. *Delavka M*
- Dragi sv. Miklavž. Daj mi moč in modrost, da bom s srcem in toplino opravljala delo, za katerega čutim, da je postalo moje poslanstvo. Vlivaj mi upanja, ko bo volja usihala, ko bo telo izgubljalo moč. Bodi

z menoj v dobrem in slabem. Bodi ob meni, ob moji družini. Pomagaj mi. Verjamem v tvojo moč. *Terezija*

- Vsem nam, zaposlenim, prinesi kakšno sproščeno druženje, kratek izlet. 😊
 - Dragi Miklavž. Prosim te za veliko žetonov za kavo oziroma vsaj kakšno kilo kofeta. Hvala. *Tvoja, saj veš ...* 😊
 - Prosim, prinesi mi zvrhan koš zdravja, potrpljenja in medsebojnega razumevanja in en koš vitaminov. Hvala, dobri Miklavž.
 - Daj zaposlenim voljo in moč, da bodo lahko opravljali tako težko delo. *Sorodnica stanovalke*
 - Dragi sv. Miklavž. Prinesi mi zdravje in suhe hruške. *Sorodnica oskrbovanke*
 - Prosim za vrečko Žitovih bonbonov in eno trzalico za kitaro pa kup dobre volje za vse starejše v domovih. 😊 *Skriti gost Marko Čížman*
 - Dragi sveti Miklavž. Kaj čem reč', ti že veš, kaj želim. Hvala.
- P.S.: številko žiro računa tud' že veš, a ne 😊? *Janez Cigale*

LITERARNI KOTIČEK

Molitve nekoč

V literarni kotiček smo dodali še stare molitve, ki ste se jih naučili od staršev, starih staršev, sorodnikov ... pa jih še nismo slišali ali pa so pozabljene. Zapišite jih in pošljite, z veseljem jih bomo objavili. Pripišite tudi, kdaj in kdo vas je molitev naučil.

KVATRNA

»Ne hodi v gozd po klade v soboto kvatrno,
da zlod' te ne napade, čuj prošnjo materno.

Sem skušena, sem stara, ubogaj me, moj sin,
veruj, srce ne vara, poslušaj opomin.«

»Kaj, mati, mi grozite?« de mladi gospodar.

»Le tiho mi bodite, zato vam prav nič mar.«

»V soboto v gozd ne hodi, povem ti, če ne veš,
Da uideš v past nezgodi, nesrečen boš, če greš.«

Odšli so oni štirje sosedje z njim, rekoč,
če res kak hudir je, naj skuša svojo moč.

Pri oknu mati gleda, solzi se ji oko.

»Gotovo,« vzdihne bleda, »v nesrečo d'nes gredo.«

Že v gozdu so v dolini, že klade nalože,
oblačí se v višini, vetrovi se pode.

Stemni se iz oblakov, se vsuje sodra, sneg,
ne plaši to junakov, hite z vozmi v breg.

Priganjajo voliče, vihte, rote nad njimi biče,
a z mesta ne hote.

Zastonj so vsi njih trudi, zastonj je ves njih napor,
grom groze smrti vlada, družina, o gorje.

In našli so pet mrličev, na žalost materno,
žen' in otročičev, v nedeljo kvatrno.

To pesem je po spominu na očetovo pripovedovanje povedala gospa Marija Musec, članica skupine Marija.

Zapisala je Sonja

OPRAVLJIVA SOSEDA

Nekoč je živela žena, ki se je rada družila in še raje opravljala. Če je bilo kje zrno resnice, ga je rada napihnila, da so jo ljudje raje poslušali in se na vsa usta čudili, ali je kaj takega mogoče.

»O, mogoče, mogoče,« je rekla opravljivka, »vse sorte se godi na svetu!« In še dodala: »Pa nikomur ne povejte, to je velika skrivnost.« Tako se je kaj še hitreje razvedelo. Nekoč je sosedi prišlo na ušesa, kaj je ta opravljivka govorila o njej. Ujezila se je, stopila do sodnika in ga prosila, naj jo kaznuje, saj je oblatila njeno dobro ime. Sodnik, star in moder mož, je poklical opravljivo ženo predse in ji povedal, česa je obtožena. »Oh, to pa res ni nič hudega,« je rekla zdraharka. »Povedala sem samo prijateljici. In še prosila sem jo, naj ne pripoveduje naprej po vasi.«

»To nič ne pomaga,« je rekel sodnik, »pripovedovala je naprej; če si ti povedala njej, čemu ne bi ona povedala nekemu tretjemu?«

»Saj se kesam, res se kesam,« je hitela opravljivka.

»Vse svoje besede jemljem nazaj.«

»Ne bo šlo kar tako, brez težav,« je nadaljeval sodnik. »Naj ti je kdo drug povedal ali pa si si sama izmislila, tožnici si oblatila njeno čast.«

»Ojoj, ojoj,« je hitela žena, žal mi je, strašansko žal.« »Lahko bi te ukazal zapreti, vendar te ne bom, ker si prvič pred mojim sodnim stolom. Morala boš izpolniti dve nalogi, ki ti ju bom naložil.« »Bom, bom,« je hitela prestrašena žena. Nato je sodnik izročil ženi platneno vrečo, napolnjeno z gosjim perjem, in ji ukazal: »Vzemi vrečo, pojdi z njo na travnik za mestom in stresi perje v veter! Jutri zjutraj mi prinesi prazno vrečo, in tako boš izpolnila prvo nalogo.« »O, prav rada, gospod sodnik, če nič hujšega ne bo, bom to naredila!«

Zgrabila je lahko vrečo, ker je gosje perje lahko, in odšla na travnik za mestom. Spotoma je vsakomur, ki ga je srečala, povedala, kakšno nalogo ji je naložil sodnik. »Perje je lahko, a gorje, če bi mi naložil kamenje.«

Prišla je na travnik, odvezala vrečo, zapihal je veter in odpihal perje na vse strani. Opravljivka se je smejala, zvila vrečo in jo drugo jutro nesla nazaj na sodišče. »Tu imate prazno vrečo, gospod sodnik. Prvo nalogo je opravil veter namesto mene.« Sodnik je vzel vrečo in pogledal, če je

v njej ostalo še kaj perja. Bila je prazna. Vrnil jo je ženi in rekel: »Tako, prvo nalogo si izpolnila. Zdaj pa vzemi prazno vrečo in se vrni na travnik. Zberi v vrečo vse perje, ki ga je včeraj razpihal veter, in prinesi mi spet polno vrečo nazaj. To je tvoja druga naloga!«

Vidiš,« je ostro rekel sodnik. »Vse tvoje opravljive besede o sosedih so podobne perju. Ko jih izrečeš, je tako, kot bi perje trosila v veter.

Lahko rečeš: »Besede vzamem nazaj,« a tega ne moreš nikoli več narediti. Preden opravljaš, se vprašaj: ali je prav to, kar delam, ali ne bom s tem govorjenjem komu škodila? Ali ne bom komu povzročila težkih ur in dni?«

Žena je zajokala. Spoznala je, da ima modri sodnik prav. Vedela je, da druge naloge ne bi mogla izpolniti. Vrnila se je domov in nikoli več ni opravljala.

Objavljeno v Mavrici

SPOMINSKE DROBTINICE

90 let

Francka je rojena Logatčanka, ki pa je glavnino svojega življenja preživela v vasi Grčarevec na obrobju Planinskega polja. Zadnja leta živi v Domu Marije in Marte.

V vasi Grčarevec je Francka pustila svoj pečat. Bila je vedno pripravljena pomagati, kjer so jo potrebovali: pri varstvu otrok, oskrbi ostarelih in bolnih, pri delu na njivah, polju ali v gozdu ... polna energije, vedrine in delovnega elana. Še v pozni starosti se je Francka peljala večkrat na teden iz Grčarevca v Logatec s kolesom po nakupih, in to domala ob vsakem vremenu.

Ob 90-letnici njenega življenja smo se je spomnili sovaščani s torto, harmoniko in petjem. Vidno ganjeni Francki smo zaželeli, naj ji dobri Bog nameni še veliko zdravih in veselih dni ter da bi z njo še dolgo delili skupne žlahtne spomine.

Še enkrat, draga Francka, vse najboljše!

Helena v imenu vaščanov Grčarevca

Gospodinjska aktivnost – peka hostij

V sredo, 6. nov 2019, po zajtrku Terezija sporoči: »Kdor ni kakorkoli zadržan in nima drugih obveznosti, se lahko udeleži peke hostije v 4. nadstropju v Lazarju.« Zbralo se nas je zelo veliko stanovalcev, med njimi tudi gospod Grahek, ki je pred začetkom modro izjavil: »Ali znajo peči? Poznajo postopek?«

In res se je izkazalo, da je on edini pravi strokovnjak za peko lepih hostij, vsi ostali smo bili le amaterji. 😊

Janez Trček si je v Postojni izposodil aparat, model, za peko. S seboj je imel tudi svoj starejši model. Uporabili smo novejšega. Navzoči smo dobili predpasnike in kuharske kape. Izgledali smo kot na kuharskem tečaju. Nato je sledilo umivanje rok, razkuževanje. Potem je gospod Grahek kontroliral gostoto mase bele moke in vode. Ko je bil pekač dovolj ogret, se premažeta oba dela, zgornji in spodnji, s čebeljim voskom. Hitro je potrebno dati žličko mase in hitro zapreti aparat. Kar steče mimo, višek mase, ki se ob straneh pocedi, hitro odstranimo z nožem, da se ne žge. Vse to dajemo v posebno posodo. Pečene hostije pa zlagamo na pladenj. Ker je bilo navdušencev za poizkus doma pečenih hostij veliko, smo vse sproti pojedli. Zmanjkalo nam je moke.

Tako smo šli v kuhinjo po dodatno. Tudi obrezane ostanke smo dali ponovno v pekač. Prav nič nismo zavrgli, vse smo koristno uporabili. Pekač je okrogel. Iz ene peke dobimo 10 malih hostij in eno veliko na sredini, za v monštranco. Najprej je pekel gospod Janez. Nato še vsi

prostovoljci. Vsak si je lahko spekel svojo za spomin in za pojesti. Z vajo je šlo vse lažje in boljše. Ko se ohladi, sledi še izrez, izsek posameznih hostij. Te naprave pa mi nismo imeli, zato smo obdržali kar »ta velike«. Poleg Janeza smo imeli še pomočnici Marijo in Meri. Šalili smo se, da bi tako dobre pomočnike in asistente v DMM vzeli kar za stalno. A žal niso bili za to. V župnijah so pekli hostije, kdor je pač znal. Vedno pa je treba počakati, da se ne drobi, ker je zelo krhko. Med vojno so mlinarjem prepovedali dostavo moke v župnišča. Nekateri pa so le dali belo moko na skrivaj. Hostije so pekli tudi menihi v Stični. Danes jih logaška župnija kupi na Poljskem.

Na koncu je gospod Grahek pojasnil še cerkvene obrede, povezane s hostijami.

Zadnja večerja – Jezus je delil kruh med apostole. Z besedami »To je moje telo,« je posvetil kruh. Cerkevna navodila so do konca koncila govorila o obhajilu na jezik. Okrog oltarja je bila obhajilna miza, obhajanci so klečali. Ob mizi je prt. Ko je duhovnik obhajal, je ministrant pateno podprl pred obhajancem. Včasih so morali biti obhajanci tešč 24 ur, merilo je bila noč. Po koncilu so omejitve milejše. Najprej je morala biti oseba tešča pred obhajilom 3 ure, nato 2 uri, sedaj 1 uro pred sv. mašo. Po koncilu lahko gremo dvakrat na dan k sv. obhajilu (primer: če smo bili recimo ob 8. in 10. uri pri sveti maši). Sprememba je tudi, da danes lahko sprejmemo sv. obhajilo ali na roko ali v usta. Pomembna pa je pravilna drža rok:

- Stegnemo levo dlan, na levico položimo desno roko.
- Duhovnik položi hostijo na dlan desnice.
- Ko jo položi, obrnemo desnico, da hostija zdrsne na levo dlan.
- Z desnico primemo sv. hostijo in se obhajamo.
- Vedno bodimo spoštljivi do sv. hostije, saj je to Kristusovo telo.

Posebna zahvala gre gospodu Grahku, ki je bdel nad celotnim dogajanjem. Bil je tehnični in duhovni vodja. Hvala vam. Bog poplačaj.

Zapisa stanovalka, udeleženka delavnice

Kofetkarska zahvala

Ker smo vstopili v zadnjo dvanajstino leta, se spodobi, da se zahvalim vsem, ki so mi pomagali pri KOFETKARJIH – SKRIVNI GOST. Najprej velika hvala vsem »mojim Kofetkarjem ☺«, ki tako radi hodijo na naša

srečanja. Posebna hvala gospe Alenki, ki redno zapiše utrinke doživetij na naših srečanjih. Zaradi nje se prispevki, zapisi dogodkov objavijo v mesečniku. Dogodek ni pozabljen, saj kar je zapisano, ostane večno. Hvala tudi gospe Majdi, ki vedno poskrbi, da po srečanju pomije skodelice za kavo, pospravi prostor, da je pripravljen in lepo urejen za nove dogodke. Hvala vsem stanovalcem, ki pripeljete na skupino svoje prijatelje, sostanovalce, ki tega več ne zmorejo sami. Hvala kuhinji, ki mi vedno stoji ob strani z dobrotami, ki jih na srečanjih postrežem stanovalcem. Hvala Saši, ker je postala moja sovoditeljica in namestnica. Hvala gospe Nevenki iz podjetja STIHL, ki nam je podarila čudovita in dragocena darila za naše skrite goste, podjetju AGORA za podarjene knjige in drobne pozornosti. Hvala vsem skritim gostom, ki ste v letu 2019 prihajali na naša srečanja, si vzeli čas in našim stanovalcem polepšali petkovo popoldne. Hvala vsem logaškim prostovoljcem, lokalni skupnosti, ki vedno ustreže mojim prošnjam, muham, željam. In seveda vodstvu DMM, ker lahko v službenem času delam to, kar me resnično osrečuje: animiram moje Kofetkarje. Naj vam ostane leto 2019 v lepem spominu. Spomnite se toplih, drobnih pozornosti, čudovito skrivnostnih gostov ter dobre kavice 😊

Terezija

Ga. Jožica iz lekarne Logatec

Srečanje Kofetkarjev na dan suverenosti Slovenije, v petek, 25. oktobra 2019. Moderatorica Terezija je pripeljala zakrito osebo – tokrat smo iskali poklic, ki pomaga in svetuje ljudem v jesensko-zimskem času. Nismo takoj uganili: farmacevtka iz lekarne Logatec. Gospa Jožica Logar, rojena v Horjulu, poročena Maček.

Povedala je svojo zgodbo: po osnovni šoli ji je oče svetoval poklic za delo v pisarni. Delo bo imela na toplem. Njej ni dišalo sedenje ure in ure v pisarni. Vpisala se je na Srednjo farmacevtsko šolo, čeprav tedaj niso dali toliko informacij o raznih poklicih in šolah, kot danes. Nato je šla v službo in ima danes že 34 let delovne dobe. Zaposlena je bila v Lekarni Ljubljana pri Tromostovju, v Ajdovščini, na Mirju in drugod. Od leta 2002 je tu, rada ima svoj poklic. Gospa Jožica je s seboj prinesla razne čaje, mešanice čajev, vitamine, mazila in prospekte z napotki ob težavah ljudi v mrzlih dneh. V zimskem času ne smemo imeti suhih rok.

in

– v
dajali

Odlično mazilo je krema s polžjo slino. Ženskemu obrazu nudijo dnevno kremo bolj mastno nočno kremo. To je zaščita pred gubami in mrazom. Za grlo so dobri bonboni Enerbon. Za odpornost je odličen C-vitamin/limona – v vročem čaju se vitamini uničijo. Zelo pomagajo čebelji izdelki: matični mleček je res učinkovit. Posebnost je, da ga ne znajo »umetno« izdelovati ... Za odpornost so tudi Omega 3 maščobe kroglicah imajo ribje olje Med so nekoč na rane: gaza se ne »prime« in hladi rano.

Zapomniti si moramo, da se ZDRAVJA NE DA KUPITI! Nekdo je farmacevtko vprašal, kaj ljudje največ kupujejo. Odgovor: Lekadol. Vse moramo jemati po pameti. Ob vročini se telo samo »rani in izloči določene viruse. Organizem se sam bori, zato ga moramo nekaj časa pustiti. Nevarna je kombinacija z alkoholom. Vročina se pri tem vedno pojavi. V zimskem času zelo pomagajo razni čaji. Jemljemo jih različno. Eno vrsto čaja ne pijemo dolgo. Bolje se obnesejo preventivne mešanice čajev. Žajbelj – poparimo za grgranje; če ga pijemo, ga moramo kuhati 3 min., da se uniči strup, ki je navzoč.

Za zvečer je dobro pitje čaja iz baldrijana, mete, melise, kamilice, ki so tudi proti slabosti. Pitje kave dvigne nizek pritisk, ima pa kratek učinek. Tudi tu ne smemo pretiravati, čeprav smo Kofetkarji (1 do 2 skodelici dnevno). Proti glavobolu je učinkovita grenka kava z limono! Vstopnica za zdravje je poleg pravilne hrane, obleke, obutve še DOBRA VOLJA. Sedaj se življenjska doba daljša.

Več informacij o vsem dobite v domači lekarni, zlasti pri gospe Jožici. Lepo se zahvaljujemo za obisk, preizkus raznih mazil in napitkov. Spomladi pa prosimo za napotke pred vročim soncem. Še nasvidenje. Pogostili so nas s kavico in izvrstnim jabolčnim zavitkom ter sokom.

Članica Kofetkarjev

Srečanje Kofetkarjev 8. nov. 2019.

Ker je čas malo pred sv. Martinom, je voditeljica Terezija postregla s kostanjem, kavico in sokom. Na skupini so bile še Saša, Marija Klančar in Meri. Pokriti gost je imel ob prihodu, čisto spodaj, vidno uniformo. Ugibali smo, kdo je to. Po oranžni barvi smo uganili; naš dobri logaški reševalec David, ki prihaja iz Škofljice. Star je 26 let in je dobre volje kljub težkemu poklicu. Vsak dan je nepredvidljiv, nikoli ne ve, kaj bo reševal. Povedal je, da je zanj to sanjski poklic. Je poklic, s katerim rešuje življenja. Meni, da moraš imeti ta čut v sebi, da se z njim rodiš.

Je najstarejši od dveh otrok, sestra ja mlajša. Najprej je obiskoval zdravstveno šolo, nato je sledil še izpit za reševalce. V ekipi, vozilu, sta dva reševalca. Ob nesreči odloča mnenje bolj izkušenega v tem poklicu. Če je v ekipi zdravnik, se upošteva njegova odločitev. Enkrat letno imajo reševalci praktične vaje. Reševalci v Logatcu se med seboj dobro poznajo in si pomagajo med seboj. Nočna služba traja od 7 zvečer do 7 zjutraj. In nikoli ne ve, kakšna noč bo pred njim.

Pokazal nam je temeljne postopke oživljanja. Za prikaz ponesrečenca je »uporabil« svoje dekline Evo, ki v našem Domu dela kot študentka. Poudari, da so v domovih najbolj problematični zdrsi in padci. Pri zdrsu vedno pomislimo, kaj je s kolkom. Če je zlom, je verjetno ena noga krajša kot druga. Če je kaj narobe z medenico, nam pove že mimika na obrazu ponesrečenca. Pove, da je ob težkih nesrečah pomembna vsaka minuta do prihoda reševalcev. Primer: če je utopljen otrok, grozi zadušitev. Če naredimo 5 vpihov, masiramo srce, neprekinjeno stiskamo prsni koš, mogoče pride k zavesti. Ko najdemo ponesrečenca, pogledamo če še diha, če mu bije srce in takoj pokličemo reševalce. Če bruha, ga damo na bok, sicer ga ne premikamo. Da so nekateri ljudje bolj ustvarjeni za dajanje pomoči, drugi pa malo manj, je opisano že v svetem pismu. *Ob cesti je ležal popotnik. Mimo je šel levit, duhovnik – usmilil se ga je šele Samarijan.* Vse se v zgodovini človeštva ponavlja. Upoštevati moramo, da nekateri ne prenesejo pogleda na krvavitve, rane, smrt.

Vprašali smo ga tudi, kako se lotijo dela, če imajo zelo težkega ponesrečenca. Vedno delajo v parih, da gre lažje; če je pa nekdo ukleščen, pa pokličejo tudi gasilce na pomoč. Pove nam, da je že

doživel hude opekline, rojstvo otroka, pijane mladoletnike, težke bolnike, lažje in hujše poškodbe. Pove nam, da je ob novem letu več pijančevanja kot pa na martinovo.

Naš gost je dobil vprašanje: Za koliko otrok je odgovoren? Dobili smo diplomatski odgovor. »Za vse otroke v logaški občini.« Hvala obema za obisk in prikaz pomoči ob nesreči, padcih. Moderatorki Tereziji pa zahvala, da povabi, za nas, starejše, tako koristne goste s praktičnimi nasveti.

Članica Kofetkarjev

Marko Čižman – duhovnik, kuhar, predstavnik Škofijske Karitas

Srečanje Kofetkarjev je bilo 15. nov. 2019, na dan, ko poteka v vrtcih in šolah Tradicionalni slovenski zajtrk. Imeli smo ga tudi mi v DMM. V skupini je imela voditeljica Terezija pomočnike Sašo, Janeza, Marijo Klančar in Meri. Voditeljica Terezija je namignila, da je gospod povezan s hrano. Skriti gost je bil visoke, drobne postave. Imeli smo kar težave pri ugibanju. Končno – duhovnik. Ko ga bolje spoznamo, vidimo, da je dober kuhar, vodja kuharskih tečajev, ki je napisal tudi kuharsko knjigo. Založba Družina jo je izdala pod naslovom

Gremo kuhat. Je čudovita, praktična, v obliki koledarja, ki ga postaviš na mizo. Na strani je namig za celotno kosilo od glavne jedi do sladice. Delaš, mešaš, kuhaš in nemoteno bereš postopek dela. Uspeh je zagotovljen. Recepti so zelo uporabni, dokumentirani s slikami, preprostim postopkom, nezahtevnimi sestavinami. Slike resnično poskrbijo za dober tek.

Gospod Marko je doma iz Tacna pod Šmarno goro. V sosednji vasi Brod so bili zelo priznani sodarji. V družini so bili trije otroci. Ima brata dvojčka. Študiral je na biotehnični fakulteti. Uspešno je končal študij, nato pa se je odločil še za 6-letni študij na teološki fakulteti. Ko se je po končanem študiju odločil za bogoslovje, so bili domači presenečeni in ne zelo navdušeni. Trenutno je župnik v Podutiku pri Ljubljani. Je pa zelo

močna persona tudi pri Škofijski Karitas. Obiskuje mnoge dobrodelne koncerte po Sloveniji. Ko obiskuje farane, ima privilegij. Če mu ne odprejo kot duhovniku, mu pa kot dobremu kuharju.

Na obisku smo naredili preizkus. Gostu smo zavezali oči in mu naročili, naj ugane, katera jed je pred njim na krožniku. Čisto mirno je pričel jesti in ob prvem grizljaju je izjavil: »To je pa nobel.« Ponujena mu je bila dvojna jed, idrijski žlikrofi ter kozliček s piščancem. Jed je skuhala naša kuharica Silva, Janez Trček pa je daroval svojega kozlička. Gospod Marko je delno uganil našo ponudbo. Tudi mi smo bili deležni pokušine. Pohvalil je kuharico in se duhovito nasmehnil naši navihanosti. 😊

Nekdo je postavil vprašanje, koliko let ima, moškega se baje to lahko vpraša. Pred odgovorom je povedal dve zgodbici in nato podal odgovor. Sem letnik 1970, skupaj z bratom dvojčkom bova drugo leto slavila 100 let. 😊

Kot župnik obiskuje tudi bolne, stare, onemogle, osamljene ... kar s kitaro. Uporablja jo tudi pri verouku, kar otroci obožujejo. Z birmanci so obiskali stanovalce v Domu Dravlje. S kitaro, mladostno energijo in petjem so jim polepšali dan. Tudi mi smo ga prepričali, da nam je polepšal dan. Skupaj smo zapeli ob njegovi spremljavi na kitaro. Bilo je čarobno. Zapeli smo: Marija, pomagaj nam sleherni čas, Sem deklica mlada, vesela, Jutri bo v Celovcu s'menj, Kje so tiste stezice, V nebesih sem doma, Lepa si, lepa, roža Marija; Gorsko rožo pa smo zapeli na veliko željo naše moderatorke Terezije.

In kakšen nasvet za življenje nam daje gospod Marko za naprej? V novembru smo imeli zahvalno nedeljo. Bodimo hvaležni za lepe stvari v življenju. Važno je, da Bog ne pozabi na plačilo, ljudje pa radi pozabijo. On nas čaka do konca. On ima čas, naš čas pa je omejen.

Za slovo smo zapeli še Oj, zdaj gremo, nazaj še pridemo ... in takoj smo vprašali, kdaj se spet srečamo. Pa nam je gospod Marko obljubil, da bo še prišel. Pripravil nam bo vinski šodo in sladoled. Se že veselimo, da nas bo po kosilu spet pričakalo prijetno presenečenje kuharskega mojstra.

Res, hvala za obisk, druženje ob prijetni glasbi in z modrimi mislimi, ki resnično veljajo. Gospe Nevenki iz podjetja STIHL pa se lepo zahvaljujemo, ker je pripravila darila za našega skritega gosta.

Članica Kofetkarjev

MEDGENERACIJSKE SKUPINE

- BETANIJA: sreda ob 15. uri v V. nadstropju Doma Lazar
- EMAVS: torek ob 15. uri v V. nadstropju Doma Lazar
- MARIJA: četrtek ob 15. uri v jedilnici Doma Marije
- MARTA: torek ob 15. uri v jedilnici Doma Marije

TEDENSKE AKTIVNOSTI

- PONEDELJEK, SREDA, PETEK ob 7.10: telovadba v Domu Marije;
- PONEDELJEK, SREDA, PETEK ob 9.00: telovadba v Domu Lazar;
- PONEDELJEK ob 9. 00: vaje za spomin v Domu Marija;
- TOREK ob 9. uri: vaje za spomin v V. nadstropju Doma Lazar;
- TOREK ob 9. uri: gibanje in vaje za spomin v Domu Marta;
- TOREK ob 11. uri: gibanje in vaje za spomin v Domu Lazar IV. nad.;
- SREDA ob 9:45: gibanje ob glasbi v Domu Marta;
- ČETRTEK ob 9. uri: kreativna delavnica v pritličju Doma Marta;
- PETEK ob 10.30: sv. maša v kapeli Doma;
- NEDELJA ob 10. uri: sv. maša v župnijski cerkvi.

MESEČNE AKTIVNOSTI

- PETEK, 6. 12. 2019, ob 15. uri: ČAJANKA V Jožefovi dvorani;
- PONEDELJEK, 9. 12. 2019, ob 9.30: obisk otrok iz vrtca Kurirček;
- SREDA, 11. 12. 2019, ob 9:30: pevsko društvo inval. in upok. Logatec;
- SREDA, 18. 12. 2019, ob 9.30: obisk otrok in skupne delavnice;
- ČETRTEK, 19. 12. 2019, ob 9. uri: knjižničarka na obisku;
- ČETRTEK, 19. 12. 2019, ob 9.45: obisk otrok iz vrtca Kurirček - delavnice;
- SREDA, 25. 12. 2019, BOŽIČ - GOSPODOVO ROJSTVO;
- PETEK, 27. 12. 2019: Srečanje zaposlenih DMM in vrtca;
- TOREK, 31. 12. 2019: SILVESTROVO - 2. sv. večer;

Meni pa je dobro, da sem blizu Tebe, moj Bog.

Ps 73,28

Ivana Langenvalter

Blagor vam, ker ste se že tukaj veselili srečne večnosti.

Ob slovesu mame Ivanke

Ko človek izgubi še zadnjega od staršev, ni več otrok, ki bi se lahko obrnil na enega od roditeljev. Vsakega otroka izguba staršev prizadene v dno srca. Trpi, toči solze ...

Tudi Jezus se je zjokal ob Lazarjevem grobu. Odločno se je obrnil in dejal: »Lazar ni umrl, ampak spi!« Potem ga je poklical: »Lazar, pridi iz groba!« In Lazar je vstal in prišel ven iz groba.

Gabi, mama Ivanka ni umrla, ampak spi in poslednji dan bo vstala in boste združeni pri Bogu.

Glej, prah smo bili in v prah se povrnemo!

Kristus je vstal, zares je vstal, ALELUJA.

Vsi stanovalci Doma in uslužbenci sočustvujemo s teboj, s tvojo družino, svojci in prijatelji.

Slavko Ogrizek

Razstava jasic v preddverju Doma

Letos pripravljamo v okviru župnije že 4. razstavo jasic na recepciji Doma. Vsako leto se nam pridružijo novi razstavljalci, zato vabimo tudi vas, dragi stanovalci in svojci, če imate morda kje na podstrešju, v skrinji ... pospravljene jaslice, da jih postavite na ogled. Prav tako vzpodbujam zaposlene, da se nam pridružite. Tudi taki odzivi pripomorejo k lepšemu in bolj globokemu vzdušju za praznik.

Otvoritev razstave bo v ponedeljek, 23. decembra, po sveti maši.

Vljudno vabljeni k sodelovanju.

Po stari slovenski tradiciji se družina na sveti večer ob mraku zbere pri jaslicah in božičnem drevescu. Blagoslovu doma in molitvi sledi praznična večerja, sveti večer pa se zaključi z obiskom polnočne maše.

On, ki je ljubezen se v božični noči sklanja k sleherniku v resničnost njegovega življenja. Še prav posebej ga vznemirjajo naše temine. V njih želi biti kot sveti, kot tisti, ki prinaša svetlobo življenju.

Da bi jo vedno znova prejemali in v žlahtnosti delili drugim.

VESEL BOŽIČ, MIR IN BLAGOSLOV!

